



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4199/2025
28.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Аврамовић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Ратко Иванов, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1982/2024 од 23.10.2024. године, у седници одржаној 28.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1982/2024 од 23.10.2024. године, става првог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца – противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1982/2024 од 23.10.2024. године, става првог изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог – противтужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1982/2024 од 23.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца – противтуженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 2291/21 од 12.02.2024. године у делу којим је одбијен тужбени захтев да се утврди да не постоји право стварне службености пролаза моторним возилом на терет послужног добра катастарске парцеле број .. КО Врање 2, у корист повласног добра катастарске парцеле број .. КО Врање 2 у површини 34 м2, у означеним мерама и границама, као неоснован; одбијен тужбени захтев да се утврди да је тужени самовласно заузео део катастарске парцеле број .. КО Врање 2 изградњом улазне порте са стрехом и ограде површине 2,7 м2, у означеним мерама и границама, као неоснован; усвојен противтужбени захтев и утврђено да је тужени – противтужилац као власник повласног добра кат. парц. бр. .. уписане у ЛН бр. .. КО Врање путем одржаја стекао право службености пролаза моторним возилима преко

катастарских парцела број .., .. и .. у власништву тужиоца – противтуженог, у означним мерама и границама; усвојен противтужбени захтев и утврђено да је тужени – противтужилац на основу одржаја стекао право својине на делу катастарске парцеле број .. уписане у ЛН .. КО Врање 2, укупне површине 3 м², у означеним мерама и границама; тужени – противтужилац овлашћен да на основу ове пресуде изврши упис стварних права – службености и права својине у јавној књизи код РГЗ, СКН Врање. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против другостепене пресуде, става првог изреке, тужилац – противтужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени – противтужилац је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), предвиђено је да ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о конексним захтевима тужбе и противтужбе на основу одредби чланова 54. и 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, на подлози утврђења да је тужени – противтужилац у мирном и несметаном поседу преко 30 година колског пролаза и земљишта захваћеног изградњом порте и стрехе, на парцели која је у власништву тужиоца – противтуженог. Имајући у виду утврђене чињенице, као и да је суд био руковођен начелима корисности и рестрикције службености и забране злоупотребе права, а да уз ревизију нису приложене судске одлуке као доказ другачијег поступања у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, по оцени Врховног суда не постоје правна питања која би стварала потребу одлучивања о изјављеној ревизији, као о посебној.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољено у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења заузећа поднета 10.06.2021. године, преиначена је 22.06.2021. године постављањем захтева за укидање службености. Противтужба је поднета 02.11.2021. године. Вредност предмета спора у смислу одредбе члана 33. став 2. ЗПП је 10.000,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке, па је на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП, ставом трећим изреке одбијен захтев туженог – противтужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**